

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010067
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3619010067.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč -Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému I. G., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., Y. XXXX/XX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 01.04.2019, sp. zn. 0T/7/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. mája 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolania obžalovaného I. G. a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie s ú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 01.04.2019, sp. zn.: 0T/7/2019 bol obžalovaný I. G. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v napadnutom rozsudku.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., §38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. mu bol zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 roky.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním čo do výroku o treste prokurátor i obžalovaný, prokurátor v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v odvolaní uviedol, že namieta len výrok o zaradení obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, teda aplikáciu ustanovenia § 48 ods.4 Tr. zák., pretože súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a. Obžalovaný spáchal trestnú činnosť v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia a tiež v krátkej dobe po predchádzajúcom prepustení z výkonu iného trestu. Opakovane spáchal trestnú činnosť na úseku dopravy a za obdobie od 24.06.2017 do 23.03.2019 spáchal 5 dopravných priestupkov. Súdom uvádzanú skutočnosť, že možno očakávať nariadenie výkonu skôr uloženého podmieneného trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia, nepovažuje za relevantnú.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v odvolaní uviedol, že ho podáva čo do výroku o treste odňatia slobody, ktorý je podľa neho neprimeraný. Žiadal, aby krajský súd prehodnotil možnosť uloženia trestu povinnej práce, ktorý je

v danom prípade vhodnou alternatívou. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie obžalovaného navrhuje ako nedôvodné zamietnuť. Zároveň navrhol, aby bolo vyhovené jeho odvolaniu a aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť a uložiť mu trest povinných prác. Odvolanie prokurátora navrhla zamietnuť.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu obhajkyne.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného i prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Možno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že obžalovaný sa opakovane, už tretíkrát, dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Jedno z predchádzajúcich dvoch odsúdení bolo nepodmienečné. Ani vykonaný trest na neho nemal dostatočný preventívny účinok a neodradil ho od spáchania ďalšieho trestného činu. Aj jeho predchádzajúce potrestania za dopravné priestupky svedčia podporne o tom, že obžalovaný má v určitom zmysle problém prispôbiť sa pravidlám spoločnosti.

Prípadné ukladanie podmieneného trestu či trestu alternatívneho, resp. upustenie od potrestania by bolo v rozpore s požiadavkami na ukladanie trestov stanovenými v § 34 Tr. zákona, ako i s požiadavkami generálnej i individuálnej prevencie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa potom uloženie nepodmienečného trestu na spodnej hranici trestnej sadzby nejaví ako neprimerane prísne. Správne bol zistený a aplikovaný i pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Správny a zákonný je i výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V zmysle ustanovenia § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. mal byť obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, avšak pri zaraďovaní do ústavu na výkon trestu uplatnil súd prvého stupňa moderačné právo zakotvené v ustanovení § 48 ods.4 Tr. zák.

Ako už uviedol súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného je možné skonštatovať, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude náprava obžalovaného lepšie zaručená. Obžalovaný bol síce v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin, preto je možné zaradiť ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným činom, ktorý spáchal, však nespôsobil žiadny nenapraviteľný následok, nezasiahol ním do práv iných osôb. Obžalovaný sa síce trestnej činnosti dopustil opakovane a predchádzajúce odsúdenie nemalo na neho pravdepodobne dostatočný prevýchovný vplyv, avšak toto je možné napraviť aj iným spôsobom, ako sprísnením spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Nie je preto vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter spáchanej trestnej činnosti potrebné, aby bol vo výkone trestu pod sprísneným dohľadom. Je možné poukázať i na to, že uložený trest odňatia slobody je relatívne krátkeho trvania. Aj krajský súd preto považuje za vhodnejšie z hľadiska zabezpečenia nerušenej prevýchovy obžalovaného v ústave na výkon trestu, aj z hľadiska jeho možného umiestnenia do konkrétneho ústavu, aj z hľadiska jeho prípadného zaradenia do pracovného procesu, ktoré je takisto dôležité pre jeho prevýchovu, aby bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Napokon, ako tiež správne uviedol súd prvého stupňa, okolnosti na ktoré poukazuje prokurátor (spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, spáchanie skutku relatívne krátko po prepustení z výkonu trestu a páchanie dopravných priestupkov) súd vzal do úvahy pri ukladaní nepodmieneného trestu. Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody je potrebné zamerať sa viac na možnosť výchovného pôsobenia trestu na obžalovaného, než na potrebu jeho izolácie. To bude lepšie možné práve v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

S uvedenými tvrdeniami súdu prvého stupňa sa krajský súd v plnej miere stotožňuje a poukazuje na ne.

Správny je napokon i výrok súdu o uložení trestu zákazu činnosti a tiež jeho výmera.

Možno preto zopakovať, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy a skutočnosť že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 4 mesiace ako trest nepodmienený, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti je zákonný, nie je neprimeraný a takto uložený trestom bude splnený jeho účel.

Z týchto dôvodov odvolania obžalovaného a prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.